

מסכת דמאי

פרק ה

א. הלוקח מן הנחתום, כיצד הוא מעשר. נוטל כדי תרומת מעשר וחקלה, ואומר, אחד ממאה ממה שיש כאן, הרי בצד זה מעשר, ושאר מעשר סמוך לו, זה שעשיתי מעשר עשוי תרומת מעשר עליו, והשאר חלה, ומעשר שני בצפוננו או בדרומו, ומחלל על המעות:

ב. הרוצה להפריש תרומה ותרומת מעשר כאחת, נוטל אחד משלשים ושלש ושלש, ואומר, אחד ממאה ממה שיש כאן, הרי זה בצד זה חליו, והשאר תרומה על הכל. ומאה חליו שיש כאן, הרי זה בצד זה מעשר, ושאר מעשר סמוך לו, זה שעשיתי מעשר עשוי תרומת מעשר עליו, והשאר חלה, ומעשר שני בצפוננו או בדרומו, ומחלל על המעות:

ג. הלוקח מן הנחתום, מעשר מן החמה על הצוננת, ומן הצוננת על החמה, אפלו מטפוסין הרבה, דברי רבי מאיר. רבי יהודה

אויסר, ש'אני אוימר, חטים של אמש היו משל אחד, ושל היום היו משל אחר. רבי שמעון אויסר בתרומת מעשר, ומתיר בחלה:

ד. הלוקח מן הפלטר, מעשר מכל טפוס וטפוס, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אוימר, מאחת על הכל. מודה רבי יהודה בלוקח מן המנפול, שהוא מעשר מכל אחד ואחד:

ה. הלוקח מן העני, וכן העני שנתנו לו פרוסות פת או פלחי דבילה, מעשר מכל אחד ואחד. ובתמרים ובגרוגרות, בולל ונוטל. אמר רבי יהודה, אימתי, בזמן שהמתנה מרבה, אבל בזמן שהמתנה מעטת, מעשר מכל אחד ואחד:

ו. הלוקח מן הסיטון וחזר ולקח ממנו שניה, לא יעשר מזה על זה, אכלו מאותו הסוג, אכלו מאותו המין. נאמן הסיטון לומר, משל אחד הם:

ז. הלוקח מבעל הבית וחזר ולקח ממנו שניה, מעשר מזה על זה, אכלו משתי קפות, אכלו משתי עירות. בעל הבית שהיה מוכר ירק בשוק, בזמן שמביאין לו מגבותיו, מעשר מאחת על הכל. ומגבות אחרות, מעשר מכל אחד ואחד:

ח. הלוקח טבל משני מקומות, מעשר מזה על זה, אף על פי שאמרו, אין אדם רשאי למכר טבל אלא לצורך:

ט. מַעֲשֵׂרִין מִשָּׁל יִשְׂרָאֵל עַל שָׁל נְכָרִי, מִשָּׁל נְכָרִי עַל שָׁל יִשְׂרָאֵל,
מִשָּׁל יִשְׂרָאֵל עַל שָׁל כּוֹתִים, מִשָּׁל כּוֹתִים עַל שָׁל כּוֹתִים. רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר אוֹסֵר מִשָּׁל כּוֹתִים עַל שָׁל כּוֹתִים:

י. עֲצִיץ נָקוּב, הָרִי זֶה כְּאֶרֶץ. תֵּרֶם מִהָאֶרֶץ עַל עֲצִיץ נָקוּב, מִעֲצִיץ
נָקוּב עַל הָאֶרֶץ, תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה. מִשְׁאִינוֹ נָקוּב עַל הַנָּקוּב, תְּרוּמָה,
וַיִּחְזֹר וַיִּתֵּרֶם. מִן הַנָּקוּב עַל שְׁאִינוֹ נָקוּב, תְּרוּמָה, וְלֹא תֹאכֵל עַד
שְׂיוּצִיא עָלֶיהָ תְּרוּמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת:

יא. תֵּרֶם מִן הַדִּמַּאי עַל הַדִּמַּאי, מִדִּמַּאי עַל הַדִּמַּאי, תְּרוּמָה, וַיִּחְזֹר
וַיִּתֵּרֶם. מִן הַדִּמַּאי עַל הַדִּמַּאי, תְּרוּמָה, וְלֹא תֹאכֵל עַד שְׂיוּצִיא עָלֶיהָ
תְּרוּמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת: